

Vem protesterar mot stora nedskärningar i socialtjänsten i Göteborg?

Budgeten för stadsdelen Östra Göteborg 2018 innebär stora nedskärningar inom socialtjänsten. Socialsekreteraren Eleini Fridlind befarar att resultatet kommer att bli att klienterna i större utsträckning kommer att stå utan tak över huvudet, utan en fast punkt i vardagen och utan stöd.

Som snart färdigutbildad socionom är det min fasta övertygelse att vi alla någon gång i livet kan drabbas av sociala problem såsom hemlöshet, arbetslöshet, våld, psykisk sjukdom, trauman, vårdnadstvister eller missbruk. Listan kan göras lång. Det är i sådana stunder vi behöver samhällets hjälp och en fungerande socialtjänst.

Som boende i Kortedala i Östra Göteborg är det svårt att undgå mobiliseringen kring Kortedala bibliotek. Namnlistor går att skriva under lite varstans och vi är många som med rätta är upprörda över att biblioteket inte ska finnas kvar i sin nuvarande lokal.

Stadsdelsnämndens beslut om budget för Östra Göteborg 2018 rymmer dock andra bekymmersamma inslag. Den nya budgeten innebär ett hårt slag för en redan utsatt grupp, nämligen de som är stort behov av stöd från Socialtjänsten.

I budgeten står att "förvaltningen ser en stor ekonomisk utmaning även inför verksamhetsåret 2018" och att kommunbidraget minskat med 569 600 miljoner (20,55 procent). Vidare går det att läsa att detta bland annat resulterar i att sektorn Individ- och familjeomsorg samt funktionshinder måste få ner sina kostnader antingen genom personalanpassningar eller genom att minska kostnaderna för köpt vård och boende.

De senaste nedskärningarna sker i ett läge där förskola och skola flyttas till en central nämnd i Göteborg. Innan har dessa verksamheter legat under stadsdelarna och skolan har då kunnat täcka upp för underskottet som funnits inom socialtjänsten. Det är politikerna som beslutar om hur pengar ska fördelas och vad vi ska använda dem till.

Att bedriva socialt arbete går inte hand i hand med en budget "i balans" då det i förväg är svårt att räkna ut notan för de olika sociala problem som vi alla kan drabbas av. Går det att sätta en prislapp på ett samhälle där vi tar hand om varandra och ger människor stöd tillbaka till ett värdigt liv?

Jag pratar med **Eleini Fridlind** som är socialsekreterare och upprörs över nedskärningarna. Hon har arbetat inom socialtjänstens vuxenenhet i Bergsjön sedan 2015 och frågar sig om boende i Östra Göteborg känner till nedskärningarna som kommer att ske inom socialtjänsten.

Eleini Fridlind berättar att det under hösten 2017 florerade vaga rykten om att hennes enhet skulle behöva "skära ned" på boenden med 50 procent, med andra ord att hälften av besluten om boenden (akutboende, tränings- och referensboenden, stödboenden) skulle tas bort.

Senare kommunicerades detta direkt till de anställda och de fick i samma veva reda på att ett privat företag skulle göra en genomlysning av stadsdelens boendebeslut och riktlinjer för att kunna "effektivisera", med andra ord hitta sätt att sänka kostnaderna. Eleini Fridlind understryker att detta inte handlar om ett förändrat behov hos invånarna i stadsdelen utan uteslutande om pengar. Hon menar att Östra Göteborg i senaste kartläggningen av tungt missbruk hade den tyngsta problematiken gällande missbruk och samsjuklighet.

Eleini Fridlind upplever sin arbetssituation som extremt pressad med väldigt många uppsägningar. Den präglas även av sjukskrivna kollegor, höga ärendetal, klienter som inte får

sina ansökningar behandlade och klienter som inte får sina behov tillgodosedda. Eleini Fridlind menar att konceptet bostad först (därefter drogfrihet) är en viktig insats och varnar för att det som händer i och med nedskärningarna i Östra Göteborg är att boende som en del i en process för att bli drogfri, eller få tillstånd ett drägligt liv oavsett drogfrihet, kommer att vara extremt svårt att åstadkomma.

Frågan är hur en socialtjänst med hög personalomsättning och resursbrist ska ha möjlighet att bedriva ett förebyggande och långsiktigt arbete. Eleini Fridlind menar att nedskärningarna i praktiken innebär att klienterna i större utsträckning kommer att stå utan tak över huvudet, utan en fast punkt i vardagen, utan stöd.

Hon misstänker att det till stor del är stark medelklass som mobiliserar för att rädda Kortedala bibliotek och Kulturskolan. Hon tycker att tystnaden är talande kring nedskärningarna inom socialtjänsten.

– Det beror på att klienterna inte har en stark samhällsposition och ett givet utrymme att göra sina röster hörda, säger Eleini Fridlind.

Hon tolkar det som att socialsekreterarna å sin sida kämpar inom systemet, för sina klienter i enskilda ärenden. Socialt arbete måste få kosta på samma sätt som vi bekostar vägar och andra samhälleliga funktioner. Samhället skulle gagnas av att vi istället för att göra nedskärningar avsatte mer pengar till socialt arbete.

För att vi alla kan drabbas av sociala problem, för kommande generationer, för att samhället ska bli tryggare för alla, för att samhället i sig själv ibland skadar vårt psykiska mående och för att vi har ett ansvar att ta hand om varandra.

Min förhoppning är att vi alla börjar höja våra röster för att det ska bli så.

Text: Ida Svalstedt

Bild: Peter Van den Bossche